

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

25 de abril - 25. aprila 1996

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 15

ARQ. JORGE VOMBERGAR

Feria del Libro 1996

Presentación de Eslovenia Unida

En nombre de la Asociación Eslovenia Unida, que reúne y representa en la Argentina la emigración eslovena de posguerra, saludo a todos los presentes, a todas las autoridades que nos honran con su presencia y de manera especial a tres personas que nos alentaron a presentar a la colectividad eslovena en la Feria del Libro: se trata de la directora general de la Feria del Libro, Sra. Marta Díaz, el presidente de la Fundación El Libro, Sr. Jorge Naveiro y el Dr. Jorge Crespo Montes.

Permítanme unas palabras alusivas a la presencia de nuestra Asociación en las Ferias del Libro. Durante varios años, inclusive con anterioridad a la independencia de la República de Eslovenia, nuestra Asociación estuvo presente simbólicamente con una vitrina en la cual además de los símbolos patrios estaban expuestos libros eslovenos editados en la Argentina, entre ellos la traducción del Martín Fierro.

Esta vez los eslovenos y sus descendientes contamos con un stand patrocinado por la Embajada de la República de Eslovenia y varias empresas editoriales de nuestra patria de origen. En el mismo se podrán apreciar también libros y publicaciones eslovenas que aún hoy siguen siendo editadas en la Argentina. Se trata de dos semanarios, uno de ellos Eslovenia Libre, editado por nuestra Asociación y el otro, el boletín editado por la Misión Católica Eslovena. Está el mensual católico La Vida Espiritual con el suplemento para niños, la revista literario-cultural llamada Entresiglo, publicada por la Acción Cultural Eslovena, está a la vista la revista Tabor editada por la Asociación de Veteranos. Todas las publicaciones mencionadas aparecen sin interrupción desde hace más de 40 años.

Actualmente en la República de Eslovenia hay democracia y libertad de prensa para todas las corrientes políticas, filosóficas y religiosas desde el año 1991 en adelante. Con anterioridad a esa fecha, los libros y periódicos publicados por nuestra colectividad fueron unos de los pocos que en el mundo se hayan podido imprimir en el idioma esloveno con total libertad y sin miramientos hacia el régimen totalitario comunista imperante hasta ese entonces en nuestro país de origen.

La Acción Cultural Eslovena ha publicado hasta ahora más de 100 libros. Si sumamos también los editados por nuestra Asociación y otras editoriales, el número de libros eslovenos editados en Argentina por nuestra emigración superan los 250.

Para que esto haya sido posible debemos agradecer en primer término a la República Argentina en la cual siempre contamos con absoluta libertad de prensa. No conozco un solo caso de que las autoridades nacionales hubiesen ejercido censura u otro tipo de intervención estatal, fuera de las que rigen para las publicaciones en general.

Por otro lado quisiera rendir homenaje a nuestros intelectuales eslovenos, escritores, poetas, artistas plásticos, músicos, físicos, científicos, investigadores en ciencias humanísticas, un homenaje a su ideal patriotismo, ya que han hecho un

aporte cultural extraordinario sin recibir retribución monetaria alguna. Hay que destacar el gran esfuerzo intelectual y material ya que el tiraje de libros y publicaciones mencionados no pasaba de 1000 ejemplares.

Los intelectuales de nuestra colectividad hoy día están plenamente integrados a la comunidad argentina y hacen aportes en todos los campos del quehacer cultural.

La contribución de nuestra emigración a la cultura eslovena hoy día está reconocida en la República de Eslovenia. Se hacen numerosas reimpressiones de libros, evaluaciones de obras literarias y se rindieron homenajes a la memoria de destacados emigrantes eslovenos.

Este homenaje se hace extensivo también a la República Argentina, cuya libertad y tolerancia han hecho posible tal aporte a la cultura eslovena en los años más aciagos de nuestra historia. Estamos esperando que dentro de poco se descubra el busto del Libertador General San Martín en la Plaza llamada República Argentina en pleno centro de Ljubljana, capital de Eslovenia. Es lo menos que podemos hacer en agradecimiento al país que ha recibido con manos abiertas a nuestra emigración y ha posibilitado el desarrollo cultural que durante casi 50 años fue negado o despreciado en nuestra patria de origen. Agradezco a la Embajada de la República de Eslovenia que con gran simpatía ha posibilitado nuestra presencia en el stand esloveno de la Feria del Libro 1996.

Poplava referendumov

I.

Ustavno sodišče je 12. aprila zavrglo pritožbo socialdemokratske stranke in podpisnikov pobude za vložitev zahteve za razpis referendumu o predlogu zakona o volitvah poslank in poslancev zoper odločitev predsednika državnega zbora, ki je zadržal začetek zbiranja 40 tisoč podpisov volivcev v podporo zakonodajnemu referendumu. Glavna utemeljitev za tako odločitev je, da je bila pobuda vložena prepozno, da bi bilo še mogoče izvesti podpisovanje referendumu in pravočasno sprejeti novo zakonodajo, če bi bil referendum uspešen.

V sklepu ustavnega sodišča je naveden tudi odgovor Jožet Školča na očitane mu kršitve, ki pojasnjuje, da v skladu z veljavnimi akti ne moreta biti sočasno v zakonodajnem postopku dva zakona z enako vsebino Socialdemokrati pobude niso vezali na zakon o volitvah v državni zbor, ki so ga sami predlagali v postopek, ampak na nov predlog. Procesno oviro bi bilo možno odpraviti tako, da bi socialdemokrati dosegli umik prvotnega zakona ali pa zahtevali za referendum vezali na ta zakon.

II.

Po predlogu, ki so ga izglasovali državni svetniki (senat) naj bi se volilci po referendumu odločali, ali so za kombiniran volilni sistem namesto sedanjega soraz-

Zgodilo se je v Sloveniji

Državni zbor je sprejel 16. aprila nov zakon o vladi, ki nekoliko spreminja razmerje med vlado in parlamentom. Omožila bo imenovanje največ treh ministrov brez resorja (doslej možna največ dva) ter zagotovila, da bodo državni sekretarji ob zamenjavi ministrov odslej novoimenovanemu ministru dolžni ponuditi svoj odstop. V zakonu so pustili določbo, da predsedniku vlade in ministrom preneha funkcija, če parlament v treh mesecih po nastopu vlade v okrnjeni sestavi (več kot dve tretjini ministrov) ne imenuje celotne vlade.

Gouverner Banke Slovenije France Arhar je spregovoril o poteku sukcesije, o politiki centralne banke, o razmerah v slovenskem bančništvu in o težavah, s katerimi se bo srečevalo na poti v Evropo. Na sedežu Banke za mednarodne obračune v Baslu se je 17. aprila srečal z več guvernerji drugih centralnih bank. Svet guvernerjev je sprejel odločitev, da se pozove guvernerje centralnih bank nekdanje Jugoslavije k sprejemu dogovora o porazdelitvi dolgov nekdanje Jugoslavije, kot jo je pripravil Mednarodni denarni sklad. Slovenija vztraja pri enaki porazdelitvi dolgov in premoženja.

Komisija državnega zbora za imenovanja bo državnemu zboru predlagala, naj za predsednico odbora za mednarodne odnose izvoli poslanko Slovenske ljudske stranke Mihaelo Logar in za predsednika novoustanovljene komisije za evropske zadeve Miroslava Mozetiča (SKD). Prejšnji predsednik telesa je bil Borut Pahor, član Združene liste, ki je izstopila iz koalicije.

mernega. Janez Janša je mnenja, da je predlagani referendum manipulacija oziroma da hočejo svetniki prehiteti SDS in njeno načrtovano zbiranje 40.000 podpisov v podporo zakonodajnemu referendumu o dvokrožnem večinskem sistemu.

III.

Ob številnih predlogih za razpis referendumu za spremembo obstoječega volilnega sistema je 17. aprila 35 poslank in poslancev iz vrst LDS, SKD, DS, SND in SLS vložilo zahtevo za razpis predhodnega zakonodajnega referendumu v zvezi s predlogom zakona o volitvah, ki je predložen DZ v prvo obravnavo. Referendumsko vprašanje naj bi se glasilo: „Ali ste za to, da se zakon o volitvah v DZ spremeni tako, da bo zagotovil: neposreden vpliv volilcev na izbiro poslancev, enakomerno zastopnost prebivalcev po območjih in sorazmerno zastopnost političnih interesov v DZ, na podlagi katerega je število mandatov sorazmerno številu osvojenih glasov.“ S predloženo zahtevo so poslanci petih strank prehiteli ostala dva predlagatelja za razpis referendumu na temo volilne zakonodaje, saj je državni svet še isti dan dokončno oblikoval svoje referendumsko vprašanje, za pobudo socialdemokratov pa je Školč prav tako v sredo odredil zakonski rok, v katerem bo stranka skušala zbrati zadostno podporo volivcev, da bo njena

V makedonskem glavnem mestu so se v petek 19. aprila sestale skupine za sukcesijo štirih držav naslednic nekdanje Jugoslavije — Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Makedonije. Po sestanku v Ljubljani in Zagrebu je bilo to že tretje srečanje skupin za sukcesijo. Udeleženci sestanka so se dogovorili za nadaljevanje medsebojnega obveščanja ter politike koordinacije in sodelovanja v vseh nastopih glede reševanja vprašanja nasledstva nekdanje skupne države.

Po treh tednih stavkanja so zdravniki spet pričeli delati v ponedeljek, 15. aprila. Plače zdravnikov bodo polagoma boljšali, organizacijo v zdravstvu pa bodo reorganizirali. Istočasno pa so stavkali železničarji, vsega skupaj le 310 minut. Tudi oni bodo dobili malce višje plače. Tudi policija želi povišice, a žal ne more stavkati.

Zagovorniki predčasnega zaprtja jadranske elektrarne Krško so doživeli velik polom. V treh tednih zbiranja podpisov za referendum (moralo bi jih zbrali 40.000 do 17. maja) so jih v treh tednih zbrali le 602.

Poročali smo že o sprejemu t. i. španskega predloga o vstopu v Evropo. Pozitivno stališče do odnosov Slovenije z EZ in Nato, všteti sprostitev trga nepremičnin je sprejelo 44 poslancev (2 proti, 6 ni glasovalo), za pooblastilo vladi, da podpiše sporazum o pridruženem članstvu pa bilo 49 za in 14 proti. Odločno so bili proti samo člani SLS — Slovenske ljudske stranke, Jelinčičevi skrajni desno-levi in nekateri posamezniki. Sprejet je bil sklep dr. Bučarja, da Slovenija uskladi zakonodajo z evropsko, in poslancev LDS, da je cilj Slovenije polnopravno članstvo v EZ do 2001. leta.

po STA

„pobuda“ za spremembo volilne zakonodaje postala „zahteva“.

IV.

Parlamentarne stranke so na srečanju, ki so ga predlagali krščanski demokrati, razmeroma hitro dosegle soglasje, da je zaradi časovne stiske umestno premisliti o morebitnem umiku oziroma preložitvi pobud ter zahtev za razpis zakonodajnih referendumov o spremembah volilnega sistema, je za STA povedal predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle. Nobena od pobud oziroma zahtev namreč ne more ujeti zakonskih rokov za izvedbo referendumov pred volitvami, je poudaril.

V.

V mestu Ljubljani pa se pripravlja referendum, ali pustiti pri miru spomenika komunističnima revolucionarjema in zločincema Kidriču in Kardelju.

Po STA

PAPEŽEVA ŽELJA

Papež Janez Pavel II. je izrazil željo, da bi si ob svojem obisku v Ljubljani ogledal cerkev Sv. Jožefa. Gotovo je to zelo diplomatska poteza, ki v popolnoma verskem smislu dovolj jasno priča o žalostnem procesu vračanja cerkve.

Pristop k Evropi

Državni sekretar v ministrstvu za zunanje zadeve Ignac Golob je podsekretarju v italijanskem ministrstvu za zunanje zadeve Luigiju Ferrarisu izročil pismo zunanjega ministra Zorana Thalerja za voditeljico italijanske diplomacije Susanno Agnelli. V središču njunega pogovora so bila stališča državnega zbora Slovenije do sprejetja španskega kompromisnega predloga pri pridruženju Slovenije k EZ. Italijansko stran je predvsem zanimal časovni ritem spreminjanja slovenske zakonodaje o nepremičninah.

Premier Janez Drnovšek pa je 15. aprila poslal pismo vsem predstavnikom vlad držav članic EZ, predsedniku ZDA Clintonu, predsedniku Evropske komisije Jacquesu Santerju, v katerem jih je seznanil s to odločitvijo. Premier Drnovšek je predsednikom vlad med drugim sporočil, da je Slovenija s sprejeto odločitvijo ponovno pokazala in potrdila resno pripravljenost za najtesnejše sodelovanje z EZ, zato pričakuje, da bo v najkrajšem času prišlo do podpisa asociacijskega sporazuma in nadaljnjih korakov pri vključevanju.

Potem ko je Slovenija seznanila Italijo kot predsedujočo Evropske zveze z nedavno sprejetimi sklepi in stališči Slovenije o vključevanju v EZ in Nato, se je v okviru okrepljene diplomatske dejavnosti zunanji minister Zoran Thaler v Strasbourgu sestel

z evropskimi komisarjem, pristojnim za sodelovanje s Srednjo in Vzhodno Evropo Hansom van den Broekom. Minister Thaler je van den Broecku podrobneje seznanil z omenjenimi stališči državnega zbora in pooblastilom parlamenta, da slovenska vlada izpelje proces pridruženja k EZ na podlagi stališč EZ, izraženih v sklepih madridskega vrha ter resolucije Evropskega parlamenta. Minister Thaler pa se je iz Strasbourga nato po telefonu pogovarjal tudi z vodjo britanske diplomacije Malcolmom Rifkindom. Rifkind je slovenskemu kolegu izrazil čestitke za odločitev državnega zbora in menil, da sedaj „ni več razlogov za nadaljnje odlaganje“ podpisa evropskega sporazuma.

Na sedežu zveze Nato v Bruslju pa je že bilo prvo posvetovanje med Slovenijo in Severnoatlantsko zvezo v okviru t.i. individualnega dialoga, ki ga je Nato vzpostavil v okviru svoje širitvene strategije. Državni sekretar v zunanjem ministrstvu Ignac Golob in državni sekretar ministrstva za obrambo Gorazd Vidrih sta predstavila besedilo o različnih vidikih širitve te varnostne organizacije in vključevanja novih članic vanjo. Slovenija je tako kot prva partnerska država pristopila k individualnemu dialogu z zvezo Nato, ki so ga zunanji ministri 16 držav Nato decembra lani ponudili podpisnicam Partnerstva za mir.

Stališča in sklepi Državnega zbora o odnosih Slovenije z EZ, Italijo in Natom

1. Cilj Republike Slovenije je članstvo v Evropski zvezi.
2. Cilj Republike Slovenije je članstvo v Evropski zvezi do leta 2001. V interesu Republike Slovenije je sklenitev evropskega sporazuma o pridruženem članstvu Republike Slovenije v EZ kot vmesne stopnje za polnopravno članstvo v Evropski zvezi. Državni zbor zagotavlja, da je eden od bistvenih pogojev za enakopravno članstvo v EZ tudi prosti trg nepremičnin. Državni zbor izraža voljo, da sprostí trg nepremičnin v Republiki Sloveniji v skladu s tem dejstvom. Državni zbor pooblašča vlado, da podpiše evropski sporazum o pridruženem članstvu Republike Slovenije v Evropski zvezi na podlagi stališč EZ, izraženih v sklepih madridskega vrha evropskega sveta in resoluciji evropskega parlamenta. Vlada Republike Slovenije je s predlogom za spremembo ustave, ki ga je že predložila državnemu zboru, jasno izrazila pripravljenost za uskladitev slovenske zakonodaje z zakonodajo držav članic Evropske zveze. Državni zbor bo ustanovil posebno delovno telo za odnose z evropskimi integracijami.

3. Državni zbor vnovič poudarja, da 9. točk stališč in sklepov državnega zbora o odnosih z Evropsko zvezo in Italijo (sprejetih 29. marca 1993), ni mogoče razlagati tako, da Republika Slovenija kot ena od naslednic Rimskega sporazuma (1983) poravnava Republiko Italijo del finančnih obveznosti z vračilom optantskih nepremičnin.

4. Državni zbor bo okreplil prizadevanje za uskladitev slovenske zakonodaje z zakonodajo držav članic Evropske zveze.

5. Republika Slovenija bo vložila prošnjo za članstvo v Evropski zvezi. Končno odločitev o vstopu v EZ bodo sprejeli državljani Republike Slovenije na referendumu.

6. Republika Slovenija želi zagotoviti svoj temeljni varnostni interes v okviru sistema kolektivne obrambe, ki ga omogoča članstvo v Natu.

7. Republika Slovenija želi s članstvom v Zahodnoevropski zvezi izpolniti pomemben element vključevanja v Evropsko zvezo.

Posvet diplomacije

Nekdanja ameriška veleposlanica ZDA v OZN Jean Kirkpatrick je bila v Portorožu, kjer se je 9. aprila na letnem posvetu zbral cvet slovenske diplomacije, in se je sklicevala na izjave iz visokih virov, češ da bo Slovenija lahko celo prej, kot je načrtovano, sprejeta v Evropsko zvezo. Premier dr. Janez Drnovšek je dejal, da ima Slovenija tako prepleteno gospodarstvo z evropskim, da je že 70 odstotkov trgovanja z državami EZ, torej je nesporna usmeritev Slovenije v EZ. Vprašanje pa je, kakšno ceno je Slovenija pripravljena plačati za vstop v EZ. Predsednik države Milan Kučan je diplomate spraševal, če so točni podatki, da Slovenija postaja za tuje partnerje nezanimiva, da ji ne zaupajo več toliko kot nekdanj, da ne izpolnjuje obljub in da ne varuje interesov

svojih partnerjev. Veleposlaniki so s težkim srcem, pa vseeno morali pritrditi, da ugled Slovenije pada, da v državah članicah EZ ne morejo razumeti, zakaj toliko notranjih preprirov ob španskem kompromisnem predlogu. Za slovo je v zbranim predstavnikom 57 diplomatsko-konzularnih predstavništev (med njimi je tudi novi veleposlanik v Argentini dr. Janez Žgajnar) spregovoril še njihov šef Zoran Thaler. Prepričan je, da bi, če bi poslanci odklonili sprejem kompromisnega predloga predsedstva EZ, Slovenijo to potisnilo na rob dogajanja. Thaler je tudi razveselil diplomate, saj bodo letos dobili denar za proslavo pete obletnice slovenske samostojnosti (lani baje zaradi varčevanja Slovenija ni praznovala s sprejemi po svetu).

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Argentina je dežela protislovij; o tem je prepričan vsak, ki vsaj nekoliko pozna zgodovino, sedanji položaj in bodoče perspektive. Protislovja lahko zasledimo na socialnem, etnološkem, psihološkem in še drugih številnih področjih. V sami duši argentinskega naroda in argentinskega človeka moremo najti globoka protislovja. In seveda tudi v politiki. Bralci so verjetno že naveličani brati (in pisec pisati), da ima sedanja menemistična vlada (o „peronistični“ vladi je vedno težje govoriti) največje probleme v svojem lastnem osrčju. To se tudi zadnje čase ni spremenilo; morda so se zamenjali le igralci, drama pa je vedno ista.

DRUGI KROG

Vendar naj znova zapišemo: Menem ni nikdar imel resne in močne opozicije. Radikali so bili od leta 1989 tako zapleteni v svoje notranje spore, da dejansko niso imeli pomena. Liberalci, ki so tedaj predstavljali neko tretjo silo v državi, so se spojili z vlado. Ko je prišel trenutek, da bi se opozicija prvič uveljavila, ko je Menem iskal spremembo ustave, katero je potreboval za novo predsedniško obdobje, je Alfonsín prepričal radikale, da je edina možnost omejiti predsednikovo vsevladje s tem, da mu dajo možnost ponovne kandidature, v zameno za resno omejitev predsednikove oblasti z raznimi ustavnimi določili.

Zakaj o tem danes pišemo? Iz dveh razlogov: prvič, ker se vedno bolj jasno kaže, da so se vsi ukrepi, ki si jih je zamišljala Alfonsín, klavarno izjalovili; in drugič, ker znova vladi sami preti največja nevarnost s strani notranjih front, ki se vedno jasneje kažejo zaradi interesov posameznih skupin in osebnosti.

Razjasnimo. Te dni so znova tekla reke tinte (ali besed na radiu in TV) o možnosti tretje predsedniške dobe Menema. Čeprav je to praktično skoraj nemogoče, je vendar v vsem tem nek „skoraj“, ki dopušča sicer daljno možnost. Že ob prejšnji priložnosti so domala vsi politični opazovalci trdili, da je to nemogoče, a nihče ni računl, da v politiki beseda „nemogoče“ nima domovinske pravice. Alfonsinova poteza je ta „nemogoče“ spremenila v realnost. Danes se znajdemo pred dejstvom, da ustava izrecno prepoveduje ponovno dobo sedanjemu predsedniku. A znova moramo tudi sprejeti, da se ustava lahko spremeni, in da za to morda ne bi bilo potrebnih zahtevnih dveh tretjin v kongresu, ker po novih določilih „ljudske iniciative“ lahko pride do zadevnega zakona po normalni poti nadpolovične večine glasov. Kar je prvotno izgledalo kot neka nejasnost v ustavnem besedilu, sad hitrice in nepazljivosti „ustavodajnih očetov“ je sedaj postavljeno v novo luč zahrbne bistrosti, ki Menemu lahko odpre vrata do nove dobe ob krmilu države.

In sedaj pridemo do drugega prizvoka te zagate. Na poti skritih Menemovih želja se je pokazal buenosaireski guverner Duhalde. Še prejšnjo pot je Duhalde računl na to, da Menemu ne bo dano znova kandidirati; pa je Alfonsín tudi njemu prekrizal račune. Sedaj pa je namenjen, da mu nova priložnost ne sme uiti. In Duhalde ima izredno politično moč. Peronizem v provinci Buenos Aires je strnjen, v državnem parlamentu ima več kot polovico sedemdesetih poslancev, ki pripadajo provinci, in v sorazmerju sil, če Duhalde reče „ne“, ne prodre noben tozadeven zakon. Če se je prvič tiho umaknil, je sedaj pripravljen sprejeti boj. Menem to ve, in sedaj je vpra-

šanje le, če bo prišlo do spopada (do „drugega kroga“) ali bo to pot Menem uprizoril umik in počakal do leta 2003, kot sicer razglaša na vse vetrove.

SPOPAD SE JE ŽE PRIČEL

Pravzaprav bitka že teče, le da je ne bje Menem osebno, marveč njegovi najzvestejši oprodi, njegovi pretorijanci. Ti so izbrali poseben trenutek, ko je Duhalde potoval v ZDA, da so sprožili vprašanje ponovne Menemove izvolitve. Zakaj je Duhalde potoval v ZDA? Uradno, zaradi privatizacije provincijske električne družbe, da zainteresira tamošnji kapital za to podjetje. Dejansko pa zato, da se tam predstavi kot možni predsedniški kandidat za leto 1999 in dobi „blagoslov“ tamkajšnjih političnih in finančnih krogov. To mu je res uspelo, a vemo, da je to kot nekatera zdravila, „za notranjo uporabo“, ni pa nikako resnično priznanje. In prav zato so v osrčju menemizma sprožili zadevo o ponovni ustavnih spremembi.

Dejansko se jim je poteza izjalovila. Sprožena je bila sila predčasno, v trenutku, ko sicer država dosega višek denarne stabilizacije (najnižja inflacija na svetu), a v soglasju z že omenjenim protislovjem, višek socialne napetosti zaradi rekordne brezposelnosti, rastoči državni deficit in pomanjkanje gospodarskega razmaha, saj produktivna dejavnost nikakor ne more uprizoriti prepričljivega poroda.

Govorice o ponovni predsedniški dobi so padle tako v prazno, da je moral Menem sam vztrajno zatrjevati, da to ni res, da mu niti na misel ne pade poizkus tretjega mandata, in končno, da so to zadevo sprožile politične skupine v opoziciji, da škodijo ugledu vlade. Dejansko je ta poteza koristila Duhaldeju, ki ni zamudil priložnosti, da je izražal „vero v Menemovo besedo“ in tako zaenkrat onemogočil ofenzivo za tretji mandat. A v javnosti in zlasti v inozemstvu je ostalo jasno, da se je na argentinskem političnem odru pričela uprizarjati nova bitka, to pot med predsednikom in guvernerjem največje argentinske province. In nagrada za zmagovalca je peronistična predsedniška kandidatura za leto 1999. Dobro pa vemo, kaj taki spopadi lahko pomenijo, kako lahko škodijo ugledu v inozemstvu in kako morejo odjekniti tudi v mednarodnih finančnih krogih, in to v trenutku, ko država resno potrebuje investicije tujega kapitala.

Opazovalci so kaj hitro omenili vzporednost med nekdanjimi prepri med predsednikom in gospodarskim ministrom, s sedanjim tekmovanjem med predsednikom in guvernerjem. Kakor je prejšnje trenje škodilo gospodarstvu, se lahko podobno stanje ponovi. In to v trenutku, ko je država pričela uživati nekoliko boljši ugled, ko določena mednarodna podjetja predvidevajo nove investicije in sedaj, ko buenosaireska borza kaže znake obnove spriči dotoka tujih kapitalov. Res je ta kapital „ptica selivka“, ki pride in lahko odleti, lahko pa tudi ostane, če so pogoji ugodni. Politična nestabilnost je izredno „strašilo“ za te ptice. Zato trdijo, da je zaenkrat sklenjeno premirje. To je potrebno, ker se trenutno bje volilna kampanja za županstvo mesta Buenos Aires. Dosedanji župan Domínguez je bil potrjen za kandidata peronizma, a je stranka tako razprta, da je prišlo do izgrediv ob samem začetku kampanje in je v škandal padel sam predsednik države, Ruckauf. Kot je pel Prešeren: „somov vojska pod vodó ne mine...“

Feria del Libro

Pred dnevi se je pričel tradicionalni festival, razstava knjig in kulturni dogodek v Buenos Airesu — Feria del Libro — Od pisca do bralca. Tu so razstavljene knjige vsega špansko govorečega sveta, pa tudi druge.

Slovenci smo že nekaj let sodelovali pri tej kulturni manifestaciji z razstavo naših knjig, predavanji in pevskimi ali folklornimi točkami. Letos pa je poleg Zedinjene Slovenije prevzelo skrb še slovensko veleposlaništvo in poskrbelo za najem lokala in sodelovanje založb iz Slovenije.

Slovenski štand je izdelan po slovenskih narodnih motivih, v njem se lahko vidijo ali kupijo literarna dela, otroške knjige itd. Vedno si ga ogledujejo rojaki pa tudi domačini.

V petek zvečer je govoril o temi Palabras congeladas slovenski veleposlanik v Franciji dr. Andrej Capuder. Večer je pričel

odpravnik poslov veleposlaništva Matjaž Puc, ki se je zahvalil sponzorjem in sodelavcem, kulturni referent ZS arh. Jure Vombergar je podal opis knjižnega dela naše skupnosti (govor objavljamo kot uvodnik), vrsto slovenskih in argentinskih pesmi je zapel Mladinski zbor iz San Justa pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar. Pozdravili so poslušalce še član odbora Fondo de Libros, direktor Mladinske knjige iz Ljubljane Milan Matos, vse dogajanje pa je elegantno povezoval naš prijatelj Alejandro Spack, ki je predsednik radijskih napovedovalcev iz vladne palače.

Upamo, da bo tako plodno sodelovanje še naprej prinašalo svoje sadove ter se bo lahko vzpostavila kaka tako potrebna trgovska zveza med slovenskimi založbami in nami.

Feria del Libro je odprta še do 6. maja vsak dan popoldan in zvečer.

POVABILO

Poletni tečaj slovenskega jezika na Slovenski obali Koper 12.—25. 8. 1996

Letos že tretjič pripravljamo Poletne tečaje v starem mediteranskem mestu Koper. Poletni tečaji so namenjeni vsem, ki bi se radi naučili slovenskega jezika, tako popolnim začetnikom kot tistim, ki osnove slovenskega jezika že znajo, pa bi radi svoje znanje še izpopolnili. Zaželeno je, da so udeleženci stari najmanj 16 let.

Jezikovni tečaj, od začetniških do nadaljevalnih in izpopolnjevalnih, trajajo 2 tedna. Obsegajo 40 šolskih ur (po 45 min.) oziroma 4 šolske ure na dan, prvi dve uri sta namenjeni predvsem spoznavanju jezikovnih struktur, drugi dve pa konverzaciji.

Vsak dan od 14.00 do 15.00 pa se lahko odločite za dodatno, individualno razlago pri reševanju jezikovnih problemov.

Tečaje vodijo strokovno usposobljeni lektorji, ki se že več let ukvarjajo s poučevanjem tujcev. Vsak udeleženec dobi učbenik in drugo gradivo za tečaj na ustreznem nivoju.

Ob koncu tečaja udeleženci dobijo potrdilo o udeležbi. Študentje najvišje skupi-

ne pa lahko opravljajo tudi izpit iz aktivnega znanja slovenščine (ki je pogoj za vpis na Univerzo v Ljubljani).

Interesne dejavnosti

Ob jezikovnih tečajih so vsak popoldan na voljo različne interesne dejavnosti (petje, folklor, časnikarska delavnica, gledališka delavnica, predavanja...)

Tudi večerni program je zelo bogat. Nekateri večeri so namenjeni kulturnim dogodkom, npr. ogledu gledališke predstave, slovenskega filma, srečanju s slovenskim pisateljem, režiserjem, igralcem.

V programu Poletnih tečajev sta tudi dve ekskurziji: ena v Ljubljano in na Dolenjsko, druga pa po slovenskih obalnih mestih in njihovem zaledju s kopanjem v znanem letovišču Portorož.

Udeleženci so nastanjeni v udobnem kolidžu v središču mesta. Tu se odvija večina dejavnosti Poletnih tečajev. Kolidž pa nudi na razpolago še knjižnico, telovadnico. Poleg tega imajo gostje kolidža 50% popusta pri vstopnini za mestno kopališče.

Cesarjeva stara oblačila

Priročnik za delo milice na področju varstva ustavne ureditve

Ta navodila iz priročnika je objavljala dnevnik „Slovenec“ v mesecu januarju. Zanimivo je, kako je komunistična tajna policija gledala na delovanje politične emigracije.

Kmalu po emigriranju v prekomorske države se je z vodstvom „Slovenske klerikalne demokracije“ razšla manjša skupina klerikalnih intelektualcev, bivših pripadnikov akademskega kluba „Straža“, ki je pred drugo svetovno vojno predstavljal „udarno klerofašistično četo“ na ljubljanski univerzi. Le-ti delujejo v Argentini v t. i. „Slovenskem državnem gibanju“, v ZDA in v Kanadi pa v „Gibanju za samostojno slovensko državo“. Obe gibanji sta separatistično naravnani. Značilni organizaciji nekdanjih belogardistov in domobrancev, ki se združujejo kot bojevniki veterani, sta „Zveza društev slovenskih protikomunističnih borcev“ in „Zveza slovenskih protikomunističnih borcev“ s krajevnimi društvi v Argentini in ZDA. Stališča obeh organizacij so zelo diferencirana, kar je

posledica medsebojnega obtoževanja zaradi vzrokov njihovega poraza v drugi svetovni vojni.

Skupina klerikalcev, ki se je zbirala okoli glasila Sij slovenske svobode v Argentini (glasilo ne izhaja več), je sicer maloštevilna, vendar pa skrajno ekstremno naravnana in brezpogojno zavrača socialistični družbeni sistem.

Kot kulturno-prosvetna organizacija slovenske politične emigracije se predstavlja „Slovenska kulturna akcija“ iz Argentine, znana po tem, da ji je uspelo prodreti najbližje v ostale strukture Slovencev, tudi v neposrednem zamejstvu, na Tržaškem in Goriškem. Prizadevanja emigracije znotraj te populacije vodijo v poskuse oblikovanja enotnega kulturnega prostora Slovencev na relaciji Buenos Aires-Ljubljana.

Decembra — ponovna kriza a Balkanu?

Premirje, sklenjeno v Daytonu, Bosni ni prineslo zaželenega uspeha. Vojaške sile se sicer držijo predpisanih pogojev, toda v zadnjih tednih delovanje civilnih oblasti ni v skladu s pripravljenostjo podpisnikov, da bo Bosna-Hercegovina ostala skupna država treh južnoslovenskih narodov. Srbi imajo pred očmi Veliko Srbijo in mislijo na delitev dežele po etničnih mejah. Zato nagovarjajo svoje rojake, naj zapustijo Sarajevo, ker — če ostanejo, postanejo žrtve muslimanske drhali, katerih surovost bosanska vlada mirno trpi. Bosansko-hrvaška federacija, ki naj bi bila temelj mirovnih pogajanj, pa se drobi pod udarci hercegovskih Hrvatov, ki zahtevajo in pričakujejo priključitev ozemlja k Veliki Hrvaški. Odkrivanje grobišč tisočerihr žrtev, katere so povzročili Srbi, neti želje po maščevanju, ki so na dnevnem redu.

Vendar orožje zaenkrat še molči. Toda — kako dolgo še? Mirovne čete so zasedle to preizkušeno in konfliktno ozemlje za eno leto, pred seboj imajo torej še nekaj mesecev. Čas hitro teče in v Pentagonu imajo temne slutnje, da bo po preteku tega časa in po odhodu čet vojna ponovno vzplamtela. Ameriške vojaške kroge skrbi, ker Zahod ni poslal zadostne gospodarske pomoči, da bi se porušene dežele pričele

obnavljati. Po mnenju časnika A. O., sodelavca Neue Zürcher Zeitung, pa podpor ne bo, dokler ne bo zagotovljena vsaj minimalna stabilnost države. Medsebojna obračunavanja, a tudi pojavljanje teroristov, ustvarjajo nezaupanje. Zano je, da so pri Senju zajeli skupino teroristov, ki so pripravljali atentat na Fikreta Abdiča prav v času, ko se je ponesrečil ameriški državni sekretar Ronald Brown in z njim njegovih dvaintrideset spremljevalcev. Vzroke te letalske nesreče pri Dubrovniku še raziskujejo, vendar so politične in gospodarske posledice še nejasne. Če pa Bosna ne bo dobila velikopotezne zunanje pomoči, sta po mnenju zgoraj omenjenega časnika vojna in razpad države neizbežni. Vedno bolj se opaža šibkost mirovne pogodbe v Daytonu.

Banjaški škof Komarica, ki vztraja v Banji Luki, je izjavil: „Mir so sklenili prav isti mogočniki, ki so preje zagovarjali prelivanje krvi!“

Med tremi nasprotujočimi si silami pa le obstajajo skupine žena in mož dobre volje, ki se trudijo za mir. Ker so v dejanski opoziciji, svojih dežel pred zunanjim svetom ne morejo zastopati!

Priredila
Paulina Dobovšek

Šolnina:

420 DEM; Nastanitev v kolidžu 420 DEM; v hotelu 750 DEM.

V ceno šolnine so všteti dopoldanski lektorati z učbeniki in drugim ustreznim gradivom, dodatna, individualna razlaga, popoldanske interesne dejavnosti, večerni program in dve ekskurziji.

Cena nastanitve vključuje bivanje v dvo- ali triposteljni sobah, polni penzion v kolidžu.

Prireditelja: Izobraževalni center Modra Zgodovinsko društvo za južno Primorsko

Naslov:

Izobraževalni center Modra prof. Vesna Gomezel Mikolič II. Prekomorske brigade 43/e, 6000 Koper, Slovenija
Tel./Faks: 386 66 23235 torek, sredo, četrtek 13.00 — 16.00

Informacije in prijavnice v pisarni ZS v Slovenski hiši.

Pojasnilo

Albin Magister, Farne spominske plošče, Svobodna Slovenija, 11. aprila 1996.

Avtor poročila piše: „Kot urednik te publikacije je naveden Branko Rozman, nekdanji dolgoletni urednik Naše luči, ki pa, se zdi, da se je odpovedal pravici zapisati ji nekaj spremnih besed na pot.“ Ta opomba je upravičena zlasti zaradi prispevka dr. Tineta Velikonja v njej z naslovom „Na začetku so pobijali partizani, proti koncu pa domobranci“.

Moj komentar: Čeprav sem kot urednik te publikacije odstopil, je predsednik Slovenskega spominskega odbora dal natisniti moje ime kot ime njenega urednika. Besedila publikacije nisem dobil pred tiskanjem vpogled. Ko bi ga dobil, bi nekatere Velikonjeve trditve čisto gotovo ne bile tiskane.

Razlog za tako dogajanje? Še vedno smo na Balkanu.

Branko Rozman, Ljubljana

Edini neklerikalni organizaciji slovenske politične emigracije sta „Slovenska demokratska stranka“ in „Slovenska pravda“, ki združujeta intelektualistično emigrantsko skupino, v kateri so najbolj vidni posamezniki iz ZDA, Avstrije in Velike Britanije. Posamezni sovražno razpoloženi emigranti se v Avstraliji zbirajo tudi okoli „Slovenskega akademškega društva“ (SKAD).

Formalno najvišji organizacija je „Slovenski narodni odbor“ (SNO), to je bivši „Narodni odbor za Slovenijo“ (NOS) s sedežem v Buenos Airesu, ki predstavlja nekakšno vlado v izgnanstvu oz. koalicijo SKD in SDS. Kot tak poizkuša nastopati navzven v imenu celotne emigracije.

Osnovne značilnosti delovanja

Slovenska politična emigracija se za razliko od nekaterih emigrantskih organizacij drugih jugoslovenskih narodov in narodnosti ograjuje od diverzantsko-terorističnih aktivnosti, čeprav se tej možnosti ni nikoli odrekla. Sovražno delovanje skuša prilagajati aktualnim razmeram v domovini in temu podreja sovražno propagan-

dno dejavnost kot poglavito obliko njene aktivnosti, ki naj bi „pripomogla“ k spremembam družbenopolitične ureditve.

Nove, širše možnosti delovanja, ki jih je slovenska emigracija pričakovala po smrti tovariša Tita, se niso uresničile. Večinoma tudi danes vztraja na znanih protikomunističnih stališčih. Po različnih kanalih poizkuša vplivati na opozicijsko usmerjeno posameznike in skupine v domovini. S somišljeniki iz slovenske inteligence v zamejstvu skuša oblikovati, vzdrževati in utrjevati neko „nadstrankarsko“ opozicijsko fronto, ki naj bi povežala enako misleče Slovence iz politične emigracije, zamejstva in matice in katerih cilji naj bi bili delovanje za potrditev „slovenske samobitnosti“. Emigraciji, ki si je tudi sicer vedno prizadevala ustvariti oporišča za svoje delovanje v zamejskem prostoru, je na teh osnovah uspelo dobiti podporo v skupini klerikalno usmerjenih intelektualcev na Tržaškem in Goriškem, ki jo združuje uredništvo Katoliškega glasa in v skupini klerikalno usmerjenih intelektualcev na Koroškem, ki se združuje v Tinjah in ob Mohorjevi družbi.

(Nadaljevanje prihodnjič)

REVOLUCIONARNI SPOMENIKI V LJUBLJANI

Dimitrij Kovačič, predsednik mestnega sveta Ljubljane

Del zgodovine sta Kardelj in Kidrič in ne njuna spomenika

Pri nas v Sloveniji in Ljubljani imamo ogromno izkušenj s tem, kako je nekadanja totalitarna komunistična oblast vsiljevala ljudem svoje vedenjske vzorce in samó na področju prostorskega urejanja v Ljubljani lahko skoraj na vsakem koraku vidimo posledice tega 45-letnega obdobja. Da je teh ubanističnih skaz v Ljubljani tako veliko, pa je posebej krivo tudi to, da smo med urbanisti imeli veliko konformistov, ki so se ponižno vdinjali partijskim oblastnikom in jim v vsem skušali ustreči. Toliko klečeplazenja pred gospo Partijo je bilo mogoče najti le še pri pravnikih in časnikih.

Vse do zdaj povedano velja tudi za spomenike. Spomeniki so del ureditve mestnega območja. Predstavljali naj bi za mesto, državo ali narod pomembno zgodovinsko osebnost ali dogodek in naj bi se tudi podoba primerno vključevali v prostor.

Vsako mesto skladno s svojim razvojem in urbanistično politiko odloča tudi o lokacijah posameznih spomenikov. V Ljubljani je za te reči pristojen mestni svet, ki redno na svojih sejah sprejema prostorske ureditvene načrte za posamezna mestna območja. Ti prostorski načrti so potem glavna podlaga za konkretne gradbene ali druge posege v prostor.

Za odstranitev spomenikov je pristojen mestni svet

Ob koncu lanskega leta je bil na podlagi več pobud v mestnem svetu sprožen postopek za spremembo odloka o razglasitvi spomenikov delavskega gibanja NOV in socialistične graditve za zgodovinske spomenike, s katerim naj bi v Ljubljani z obstoječih javnih površin odstranili spomenika revolucionarjema Kidriču in Kardelju. Šlo je torej za povsem zakonit postopek edinega za to pristojnega organa, ki demokratično skladno z izraženo voljo večine v mestnem svetu kot predstavnikiškem organu sprejema odločitve. Pri postopku odstranitve teh dveh spomenikov ne gre za njihovo porušenje, temveč za njihovo odstranitev z mest, ki so javna površina in to posebna javna površina zraven kulturnega slovenskega hrama in predsedniške palače. Hkrati z odstranitvijo spomenikov pa gre tudi za njihovo preselitev na za te namene ustrezne muzejske lokacije.

Menim, da je tak način reševanja neprimernih pomnikov, ki jih je totalitarni komunistični režim postavil na javne mestne površine, demokratičen in kulturn, čeprav lahko zelo dobro razumemo in težko obsojamo tudi odločnejše načine odstranitve spomenikov podobnih revolucionarnih osebnosti zlasti v Vzhodni Evropi takoj po padcu komunizma.

Čeprav v Sloveniji ob prehodu v demokracijo l. 1991 ni prišlo tako kot drugod v vzhodnoevropskih državah do spontanega podiranja komunističnih spomenikov s strani množic, ki so s tem spričale svoj gnev nad dolgoletno vladavino komunističnega totalitarizma, temveč tečejo postopki za odstranitev, zamenjavo ali postavitve neprimernih znamenj demokratično, nekateri zelo glasno protestirajo nad tem. Zlasti je pri tem dejavna organizacija borcev NOB, kar seveda kaže na to, da je to organizacija, ki združuje ideološke somišljenike, katerih vrednota je vedno bila revolucija in ne osvobodilni boj.

Borčevsko organizacijo je po 2. svetovni vojni ustanovila partija in jo tudi ves čas

vodila in usmerjala. To ni bila nikoli slovenska organizacija vojnih veteranov, kakršne so v zahodnem svetu, temveč izrazito politična partijska organizacija.

In takšna se je ohranila vse do danes, ko še vedno deluje pod partijskim okriljem, tako kot deluje še nekaj političnih strank, na primer ZL, LDS, DeSUS in SNS.

Tako kot ves čas 45-letne komunistične diktature tudi danes ne priznavajo demokratični način in želijo na vsak način ohraniti vse, kar so v prejšnjem obdobju pridobili, celo revolucionarne simbole, ki jih v obravnavanem primeru predstavljata spomenika Kidriču in Kardelju.

Ta zagrizeni odpor proti zakonitemu in demokratičnemu postopku odstranjevanja posameznih spomenikov v Ljubljani, ki poteka v mestnem svetu, je šel tako daleč, da številne borčevske, občinske in krajevne organizacije iz vse Slovenije — kot da bi šlo za državno in ne za krajevno ljubljansko zadevo — pošiljajo protestna pisma, v katerih nasprotujejo odstranjevanju spomenikov za Slovenijo tako uglednih osebnosti, kot sta bila Kardelj in Kidrič. Vsa ta pisma so si tako zelo podobna, da je popolnoma jasno, kako je vsa protestna dejavnost zelo dobro organizirana in izvira iz enega središča. Ko protestirajo proti odstranjevanju spomenikov Kardelju in Kidriču, zavestno uporabljajo besedo rušenje, čeprav ne gre za rušenje, kar sem že prej pojasnil. S to lažjo želijo javnost čim bolj zmeti. Ves čas skušajo tudi prikazati, da pomeni rušenje oziroma odstranjevanje spomenikov zanikanje zgodovine. To je čista neumnost. Ravno obratno. Šele s prestavitvijo revolucionarnih spomenikov v muzejsko okolje bodo zgodovinski dogodki pravilneje ovrednoteni, saj take vrste spomeniki na javnih mestih izkrivljajo pravo podobo preteklosti. Spomeniki naj bi izpričevali pomembne in pozitivne osebnosti ali dogodke, zato spomeniki ljudem, ki so bili odsrednji dejavniki komunistične revolucije, pod okriljem katere je bilo zločinsko pobitih na tisoče Slovencev, ne spadajo na javne mestne površine, saj je tako zgodovinska vloga teh ljudi napačno predstavljena v javnosti. Da bi ohranili zgodovinsko verodostojnost, naj se tako vrste spomeniki preselijo tja, kjer se hrani zgodovina — v muzej. Ne nazadnje se je to zgodilo v vseh demokratičnih državah na svetu, katerih zgodovina je prav tako imela temna obdobja, kot sta npr. fašizem in nacizem. Zato tam nikjer razen v muzejih ne boste našli spomenikov Hitlerju, Mussoliniju ali drugim veljakom gibanj, ki jih je zgodovina označila za zločinska.

Grožnje „Odporniškega gibanja“ moramo jemati resno

Ob vsem tem sprenevedanju, ki poteka ob čisto rednem obravnavanju problematike revolucionarnih spomenikov v Ljubljani, se ni čuditi pred dobrim tednom izraženim grožnjam neke organizacije, ki se je poimenovala za Odporniško gibanje, da bo po 15. marcu začela izvajati akcije ne glede na posamične ali množične žrtve. Vsi tisti, ki bodo predlagali ali dali odstraniti spomenike NOB ali revolucije, bodo, kot je ta organizacija v posebnem pismu sporočila, kaznovani z eksekucijo.

Menim, da je to treba te grožnje jemati resno. Revolucionarna oblast je za svoj cilj — prevzeti oblast — pobila okoli 20.000 Slovencev. Verjamem, da tisti, ki zdaj tako

goreče branijo vse pridobitve revolucije, ki so ji dolga leta pripadali, niso pozabili svojih revolucionarnih krvavih metod in jih bodo, če bodo okoliščine ugodne, spet uporabili. Zato upam, čeprav ne zaupam, da se bo ministrstvo za notranje zadeve in državno tožilstvo resno lotilo dela in poskušalo izslediti ljudi, ki stojijo za tako resnimi terorističnimi grožnjami.

V Tivoliju so neznanci podrli in razbili veliki bronasti kip ženskega lika, ki ga je upodobil pokojni akademski kipar Tine Kos. Razbitine so nekaj dni ležale tam, potem pa so še te izginile. Človek bi ob tem vandalizmu pričakoval glasen odziv javnosti, obširno poročanje javnih občil, zavzeto in skrbno ukrepanje policije ter večjo odzivnost službe mestne uprave in župana ob uničenju mestne lastnine. Nič od tega se ni zgodilo.

Kot da tega dogodka — uničenja spomenika namreč — ni bilo. Ko je hkrati v mestnem svetu tekla zakonit in redni postopek o spremembah lokacij spomenikov revolucionarjev Kidriča in Kardelja, pa se je vsul medijsko podprt plaz protestov raznih „spomeniškovarstvenih zaščitnikov“ in „ljubiteljev ohranjanja zgodovinskih dejstev.“

Zločincem nikjer ne postavljajo spomenikov

Pa pogledjmo še, kakšne zasluge za slovenski narod imata Kardelj in Kidrič, ki sta v ospredju obravnavanja, kadar govorimo o revolucionarnih spomenikih v Ljubljani. Če izhajamo iz dejstev, ki ne more biti več sporno, da so fašizem, nacizem in komunizem gibanja, v imenu katerih so se doslej v zgodovini izvrševali najmnožičnejši zločini, potem težko zanikamo trditev, da sta bila Kardelj in Kidrič — vodilna slovenska komunistična — zločince. Zato njuna spomenika ne moreta stati na javnih mestih. Nikjer na svetu zločincem ne postavljajo spomenikov. Lahko pa ju spravimo v neki del muzeja, kjer bi pričala o časih, ko so postavljali zločincem spomenike.

Tisti, ki vztrajajo, da spomenika ostane, bi morali ovreči dejstvo, da sta zločince. Njihova trditev je, da sta vodila proti okupatorski boju, ki nam je prinesel svobodo. Ta trditev ne zdrži resnega premisleka. Svobodoljubnost in ideje ljudstva sta izrabila za revolucionarne cilje. To pa je bilo v škodo odporu proti okupatorju. Škoda, povzročena okupatorju, ni bila v sorazmerju z grozotnimi žrtvami, ki smo jih utrpeli. In pri tem je bilo celo največ žrtev v obračunavanju med nami samimi. Nekateri postavljajo neresno trditev, da bi brez tega boja Slovencev ne bilo, da bi danes tu govorili nemško in podobno. Smešno. Popolnoma jasno je, da bi se vojna končala prav tisti dan, kot se je (8. maja 1945 je Nemčija kapitulirala). Naše žrtve bi bile neznansko manjše, če bi ne bilo državljanske vojne oziroma revolucije, odpor proti okupatorju pa bi bil smotrno, načrtno pripravljen in izvajen.

Poglejmo na primer Dansko, pri čemer je ne prikazujem kot model za Slovenijo, temveč kot zanimiv primerjalni primer. Precej večja je in več prebivalcev ima kot Slovenija, pa se je vendar nemški invaziji uklonila brez odpora. V nasprotnem primeru bi imela velike žrtve, bila bi porušena, izid pa bi bil isti — okupacija. Tudi med okupacijo na Danskem ni bilo neposrednega odpora. Pa vendar je postala država po nemški kapitulaciji svobodna, neodvisna in cela — praktično brez žrtev in izgub — ne Angleži, ne Američani, ne njihovi skandi-

navski bratje Norvežani jim zaradi tega niso ničesar očitali. Kajti popolnoma jasno je, da žrtve zaradi žrtev nimajo nobenega smisla. Res pa je, da narod v nesreči, zmeda in podobno predstavljajo najugodnejše razmere za uresničevanje nekaterih drugih ciljev, ki pa z interesi naroda nimajo nobene zveze — so v popolnem nasprotju z njimi.

In za takšen način boja sta se zavzemala in jima ga je tudi uspelo razviti, oba komunistična, o katerih spomenikih razpravljamo. Pognati narod v čimvečjo stisko, povzročiti mu čim več žrtev — na tem pogorišču bo potem lahko zavladata.

Boj proti okupatorju, za svobodo — to je bila le spretno prirejena vaba za ljudi, ki so okupatorje zares sovražili. Zlasti lahko je bilo s temi gesli premamiti mladino. In vsi ljudje, ki so šli pod vodstvom partije v boj proti okupatorju, bila pa je predvsem revolucija, so bili prav tako žrtve, kot tisti, ki so spoznali njihove zahrbtnje namene, zaradi česar so se jim postavili po robu, so bili pa nato pokončani in ležijo po najrazličnejših breznihih po vsej slovenski domovini.

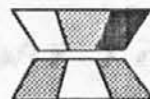
Okupatorja nas torej Kardelj in Kidrič nista rešila. Kaj sta nam torej prinesla? Socializem, družbo, v kateri ne bo več izkoriščanja, v kateri bo delovni človek svobodno, sigurno, v izobilju živel? Ja, tudi to so obljubljali! Niti če bi to uresničili, ne bi s tem opravičili grozotno zaničevanje človeških življenj, ki so ga izpričali z množičnimi poboji moških, žensk in otrok. Tudi v tem primeru bi ostali zločinci. Vendar vsega tega niso uresničili! Gospodarsko smo pričeli čedalje bolj zaostajati za zahodnimi sosedi, naše gospodarstvo se je popolnoma zrušilo, in če smo v primerjavi z vzhodnimi sosedi še kolikor toliko dobro živeli, je to je posledica velikih daril in posojil, ki jih je dajal Zahod Jugoslaviji zaradi njenega nasprotovanja SZ, v kateri je Zahod seveda videl svojega največjega nasprotnika. Toda ta posojila bo treba plačati in plačevali jih bodo še dolga leta naši potomci. Čutili bodo tudi druge neprijetne posledice, in sicer zaradi nerazumnih posegov, ki jih je navdihovala neka družbena in gospodarska utopija.

Spričo tega se lahko vprašamo: Ali lahko najdemo v 1000-letni slovenski zgodovini kakšno tako negativno osebnost, kot so Kardelj, Kidrič, Maček in morda še kdo? Ne vidim je. Proti strašnim zločinom in moralni ter gmotni škodi, povzročeni narodu postavljajo njihovi zagovorniki mit NOB. Toda kot smo videli, je bila to maska, pod katero so uresničevali svoje utopične cilje z doslej na Slovenskem neverjetno nečlovečnostjo in nemoralnostjo. Dokler bodo taki ljudje imeli spomenik sredi Ljubljane, bomo lahko samo osramočeno povešali oči pred tuji, ki bodo prišli v naše mesto in nas vpraševali, kakšne zasluge imata ta dva moža.

San Martin se ne more primerjati s Kidričem

Ob najnovejši ljubljanski spomeniški polemiki o nameravani postavitvi doprsnega kipa argentinskemu revolucionarju iz 19. stoletja San Martinu je sekretar mestnega sveta Milan Zver na tiskovni konferenci dejal, „da bo to simbolična potrditev prijateljstva dveh držav, ki jo je nesmiselno postavljati v kontekst razprav o odstranitvi revolucionarnih spomenikov v Ljubljani. Če bo javno mnenje temu nasprotovalo, kipa pač ne bodo postavili,“ vendar se boji diplomatskega škandala, ki ga utegne sprožiti že dosedanje polemike.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Na Golovcu so seizmografi konec marca zaznali dva močna potresa na hrvaškem Velebitu (210 km jugovzhodno od observatorija), občutili pa so ga tudi po raznih slovenskih krajih, do Grosuplja in Ljubljane.

LJUBLJANA — Leta 1989 je izšel roman *Odpiram mlin, zapiram mlin*, za katerega je avtor Franček Rudolf dobil nagrado Prešernovega sklada. Zdaj pa je roman izšel v francoskem prevodu Lize Japelj-Eliad z naslovom *Cartes brouillées* (Pomešane karte).

NOVA GORICA — Lansko leto je suvereni Malteški viteški red ustanovil Slovensko malteško bolniško pomoč. Zdaj so predstavili na Goriškem svoje načrte, župani goriških Brd pa so jim razkazali Sveto Goro nad Solkanom (tam so bili tudi pri maši), v gradu na Dobrovem pa so jim pripravili koncert v Viteški dvorani.

MURSKA SOBOTA — Mestne oblasti so izbrale med dvanajstimi natečajnimi deli tisto, po katerem naj bi v bodočnosti prostorsko uredili prestolnico Prekmurja. Izbrali so delo Andreja Kalamara, Iztoka Zrinskega in Barbare Matul; kot nagrado bodo dobili šeststo tisoč tolarjev.

IZOLA — V marini hočejo do naslednjega poletja imeti skončanovih novih tristo privezov za jahte, jadrnice in motorne čolne, s čemer bi bilo prostora za 650 turističnih plovil. Nekateri zelo nasprotujejo tem novostim, ker za privezi pride zidava pomnožnih objektov.

MEŽICA — Republiški zdravstveni inšpektorat je predpisal raziskavo o morebitnem vplivu v rudniku svinca. Raziskava je na osemdesetih delavcih odkrila, da je bilo med njimi sedem rudarjev, ki za šest mesecev ne smejo v jamo, in le na osmih niso zaznali lomljenja kromosomov. Dele jame, kjer je bilo sevanje radona najmočnejše, so že zalili.

LJUBLJANA — Tuberkuloze je vedno več na svetu. Vsako sekundo se kdo okuži z bacilom tuberkuloze. Inštitut za pljučne bolezni in tuberkulozo Golnik je za Slovenijo ugotovil, da se letno odkrije v Sloveniji približno 500 novih primerov, kar naj bi bilo petindvajset novih primerov na sto tisoč prebivalcev.

LJUBLJANA — V Sloveniji je pravno varstvo računalniških programov zagotovljeno z zakonom, a kljub temu je bilo še vedno 92 odstotkov programov ukradenih (to je: osem odstotkov programov je kupljenih, ostalih 92 pa presnetih, prekopiiranih). Največji delež piratskih kopij nastane na Kitajskem in v Rusiji (skoraj 100%), veliko manj pa v Švici (40%) in v ZDA (35%). Predstavniki Microsoft v Sloveniji meni, da bi dosegli velik uspeh, če bi ob koncu letošnjega leta odstotek piratskih programov padel na 85 do 90 odstotkov.

PIRAN — V programu Agenda 21 pripravljajo knjigo z raziskavami otrok iz Unescovih šol po svetu. V Sloveniji je edina taka šola Osnovna šola Ciril Kosmač iz Pirana in je tudi aktivno vključena v to pravico, ki jo vodi iz Londona.

LJUBLJANA — Po posredovanju prvega lionskega kluba v Sloveniji LC Ljubljana, je francoski klub Le Lions d'Issoire poslal 1.560 gumijastih škornjev v človekoljubne namene. Kluba sta se sporazumela, da jih predata Rdečemu križu Slovenije.

RIBNICA — Tudi Dolenjska ima svoje jame. Na kočevsko-ribniškem območju so v zadnjih letih raziskali okoli 230 jam, zdaj pa računajo, da so pri Strugah odkrili jamo, ki naj bi bila najdaljša na Dolenjskem: do sedaj so jo raziskali že dva kilometra.

SLOVENSKE KONJICE — Okoli sedemdeset oseb z motnjami v duševnem in telesnem razvoju živi v Vitanju, Zrečah in

Konjicah, zato so se starši zavzeli, da bi postavili dom za dnevno varstvo težje in težko duševno prizadetih. Obrnili so se na Karitas, ki je zadevo vzela v roke, denar za gradnjo in opremo pa so dobili tudi od konjiške občine, mariborske Karitas in pri Evropski zvezi. Hišo za zgradili za deset do dvanajst duševno prizadetih, ki jih bodo pripeljali vsak dan s kombijem. Čez nekaj let naj bi nadaljevali z gradnjo in dom razširili tako, da bi dnevno sprejel okoli petdeset oseb. V domu bodo skrbeli za varovance delovni terapevti, defektologi in drugi izvedenci.

LJUBLJANA — Slovenski samotni morsk jadrlec Jure Šterk je predstavil knjigo *V naročju vetra*, v kateri popisuje dogodivščine s svoje triletne poti po svetovnih morjih okoli sveta. Napovedal pa je, da hoče še enkrat na pot, sedaj proti vetru, od zahoda na vzhod mimo rta Horn, verjetno tudi na svoji šestinpolmetrski Neodvisni Sloveniji.

LJUBLJANA — Po slovenskih kinematografih so za velikonočne praznike začeli predvajati celovečerni film *Jezus*, portret in življenjska zgodba Jezusa Kristusa (v naslovni vlogi je igral Brian Deacon). To je prvi igrani film, ki je sinhroniziran („doblado“) v slovenščino in se pridružuje drugim 175. jezikom v katere je film preveden.

LONDON — Zvezna Republike Jugoslavija je vložila na sodišču tožbo, s katero hoče preprečiti sklenitev sporazuma med Slovenijo in komercialnimi bankami o razdelitvi dolgov. ZRJ hoče preprečiti, da bi Slovenija prevzela 18 odstotkov zunanjih dolgov nekdanje Jugoslavije in želi „pošteno“ razdelitev premoženja in dolgov (na kratko: da bi Slovenija plačala več in dobila manj premoženja nekdanje ZRJ). Slovenija in njeni upniki pa pravijo, da je sporazum nesporen in da bodo nadaljevali s postopkom.

LJUBLJANA — V javnost so pronicale vesti, da se ministrstvo za obrambo pogovarja o možnosti nakupa bojnih letal F-16, vendar so z ministrstva izjavili, da kaj takega ni v načrtih, saj izvoz vojaških letal v Slovenijo še ni dovoljen.

LJUBLJANA — Začeli so graditi ljubljanski poštni center, ki bo stal na Murglah. Na površini 24.000 kv. m. bo eden izmed bodočih dveh slovenskih poštinih centrov (drugi v Mariboru, ki je že sezidan). Kmalu bodo preselili poštni program z ljubljanske železniške postaje. Tu bodo sprejemali in avtomatsko sortirali pošto za Ljubljano in okolico, Dolenjsko, Zasavje, Gorenjsko in Primorsko. Ko se bo to zgodilo, bodo zaprli sedanji koprski in kranjski center. Stavba naj bi bila dograjena meseca decembra, oprema pa dokončana do maja leta 1997.

LJUBLJANA — Najboljši slovenski jazzovski ansambel Greentown jazz band bo letos nastopil po svetu na stotih predstavah (70 v Nemčiji), se udeležil osmih jazzovskih festivalov in tudi na dvajsetih slovenskih odrih. Nastopajo že štirinajst let in so v tem času izdali tri velike plošče, osem kaset in pet zgoščenk (CD). Ansambel je med ljubitelji tradicionalnega jazzu znan in priznan ter ima v ZDA celo svoj fan klub.

NOVICE S KOROŠKE

Pliberk ima 270 aktivnih gasilcev, ki delujejo v petih gasilskih društvih: Vogrče, Libuče, Pliberk, v Dobu in v Repljah. Tekme so med gasilskimi društvi podrobno razdeljene, največje naloge imajo Vogrčani in Pliberčani, ti so prvaki za pomoč na prometnih nesrečah; Vogrčani imajo tri potapljače in 23 gasilcev, ki so izobraženi v uporabi dihalnih aparatov. Že 138-krat so

Osebne novice

Krst: 21. aprila je bil krščen v cerkvi Marije Pomagaj Gonzalo Galaburri, sin Leonarda ter Valentine Marije roj. Stražiščar. Botra sta bila Pavel Anton Stražiščar in Rosa Graciela roj. Domingues. Krstil je župnik Franc Šenk.

Čestitamo!

Poroka: V soboto, 20. aprila, sta se poročila v cerkvi Marije Pomagaj Rok Miklič in Angelca Podržaj. Priče so bili njuni starši Jože Miklič in ga. Francka roj. Krajnik in

Tone Podržaj ter ga. Ana roj. Bajda. Poročil ju je dr. Jure Kode.

Novemu zakonu iskreno čestitamo in želimo srečo!

Nova diplomanta: Na univerzi U.A.D.E. (Universidad Argentina de la Empresa) je končal študije Pavel Cassullo in postal „Licenciado en Comercialización“.

Na fakulteti za arhitekturo univerze v Moronu pa je dokončal študije Miha Rant. Obema želimo veliko uspeha in sreče!

Smrti: Umrla sta v Ranelaghu Miha Agreš (70), v Hurlinghamu pa Jelka Oman (47).

Naj počivata v miru!

Zahvala in čestitke

Te dni praznuje 90 let velik dobrotnik Slovencev major Paul Barre. Vsi begunci ga poznamo iz vetrinjskega taborišča, ko je kot poveljnik taborišča rad pomagal vsem našim ljudem. Bil je ljubezniv in dober človek, ki je bil z vsem srcem na strani beguncev. Utrl jim je pri britanski vojni upravi pot in zaupanje. Tudi njegova zasluga je bila, da je pomagal preprečiti vrnitev civi-

listov v Jugoslavijo.

Vsi naši begunci in izseljenci so mu ostali za vedno hvaležni. Sedaj, ko praznuje svojih 90 let še ves čil, so mu Slovenci v Kanadi pripravili v nedeljo 21. aprila počastitev v Torontu, kamor je slavljeneec prišel iz Montreala. Ob tej priliki mu je tudi naša krovna organizacija Zedinjena Slovenija poslal čestitke, ki se v prevodu glasi:

Dragi major Paul H. Barre!

Ob tej priliki vaše 90-letnice je slovenska skupnost v Buenos Airesu v Argentini ponosna, da Vam izrazi svojo najglobljo zahvalo, ker ste pomagali tolikim našim ljudem po koncu druge svetovne vojne, posebno še ob Vetrinjski tragediji. Bog Vas blagoslovi!

*Zedinjena Slovenija
Marjan Loboda, predsednik*

Obisk Ribniškega okteta v Kanadi in ZDA

Po dolgih mesecih sila mrzle zime je posvetilo sonce. Termometer je poskočil kar nad ničlo, ko so po posredovanju SVS in SKS (Slovensko kanadskega sveta) prispeli v Toronto pevci Ribniškega okteta.

Začetek okteta sega že v leto 1978, ko je sprožil njegovo ustanovitev znani slovenski pevec Tone Kozlevčar. Zanimanje zanj je bilo veliko. Pevci iz opernih in koncertnih odrov so si izbrali ime Ribniški oktet po priljubljeni skladbi Franceta Marolta „Ribniška“. Oktet je doslej gostoval z velikim uspehom po Evropi, po južni Ameriki in drugod. Njegov repertoar obsega različne skladbe s posebnim poudarkom na slovenski ljudski in umetni pesmi.

V Torontu je Ribniški oktet priredil koncert v dvorani Marije Pomagaj, ki se ga je udeležil tudi častni konzul s soprogo Mitja Štrukelj. Pred nastopom so se nam po maši predstavili v cerkvi s skladbo Oče naš. Petje so nadaljevali pri napolnjeni dvorani. Pesmi so nas prevzele in osvojile: Ribničan Urban, Večerni Ave, Domovini, Bratci veseli vsi. Slišali smo tudi v Koresovi priredbi Osanovo Slovenija v svetu. Želi so glasno priznanje stoječega občinstva. Večer je kar prehitro minil.

morali priti na pomoč, to je vsega okoli 6.000 ur. Če bi te ure morala plačati javnost, bi jo stalo 1,8 milijonov šilingov, če kot mero vzamemo poceni rokodelsko uro 300 šilingov. Na šolanje glasilcev je polagana velika važnost: v Vogrčah je doslej 7 gasilcev položilo gasilsko maturo, ki je eden najtežjih gasilskih izpitov. Pred leti najti pristojnega gasilca, ko se je sprožil alarm, je poteklo več kot četrt ure, danes so prvi gasilci že na poti na pogorišče v 2 minutah.

V cerkvi Brezmadežne nam je oktet zapel Gallusovo *Ecce quomodo Moritur*, potem pa so nadaljevali z drugim programom v povsem napolnjeni dvorani. Med častnimi gosti smo opazili med drugimi tudi Tineta Vivoda iz Argentine, podpredsednika SKD za izseljence po svetu, in skladatelja Slovenije v svetu prof. Jožeta Osana. Skladatelj in poslušalci so stoji z navdušenim ploskanjem nagradili pevce. Na sporedu je bilo nekaj priljubljenih slovenskih pesmi: Nocoj pa oh nocoj, Tri narodne, Mrzel veter, Kalinka in seveda Ribniška. Marsikatero oko se je orosilo...

V imenu poslušalcev se je deklica v narodni noši zahvalila pevcem in jim podarila slovenski šopek. Pevovodja Jože Kores se je izrecno zahvalil ge. Mariji Dejak, Janez Pešček pa je podaril dve sliki akademske slikarke Tatjane Vrbinc organizatorjema koncerta Emi Pogačar in Blažu Potočniku.

Prijetno je bilo srečanje po koncertu. Dvorane kar nismo mogli zapustiti in nekateri poslušalci so se odločili, da gredo na koncert še drugi teden v Cleveland. Misel na naslednji dan, nedeljo, nas je priganjala k počitku, saj bodo še peli pri maši v cerkvi Sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu in obiskali Niagarske slapove.

Koncert v Hamiltonu je bil zelo uspešen, poslušalci navdušeni in vreme prekrasno. Vsi so se srečno vrnili v Toronto, kjer bo dan počitka, potem pa na pot proti Washingtonu, Steeltonu, Clevelandu in Chicagu.

Pozdrave od okteta in SKS pa sprejmite vsi, ki ste jih že ali pa jih boste še slišali, in dragi prijatelji doma v Sloveniji in po svetu.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

PSIHOLOGIJA

Psihoanalitični konzultorij: lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Revolucionarni spomeniki sodijo v muzej

Osnutek odloka o spomenikih, ki predvideva zamenjavo spomenikov Edvardu Kardelju in Borisu Kidriču s spomenikoma samostojni Sloveniji in neznanemu junaku in ki ga je sprejel ljubljanski mestni svet na pobudo dveh svetnikov Slovenskih krščanskih demokratov, je dvignil nemalo prahu. Mnenja so se razdelila (najmanj) na dva tabora, s pobudo za referendum je vse skupaj nekoliko potihnilo, na novo pa so izbruhnile polemike ob pobudi predsednika mestnega sveta Dimitrija Kovačiča za postavitev spomenika argentinskemu junaku San Martinu. Kot je na časnikarski konferenci povedal Kovačič, eno z drugim nima nikakršne zveze, postavitev doprsnega kipa San Martinu v Argentinskem parku (del parka Ajdovščina) pa naj bi bila sad tesnega sodelovanja z Argentino in njenim predstavništvom na Dunaju. Kovačič podpira predlog o premestitvi spornih spomenikov, vsaj pred predsedniško palačo in slovenski kulturni hram. Poleg tega Kovačič ugovarja nekaterim očitkom,

DA VAM DENAR

ne bo ležal doma, brez obresti in v nevarnosti pred tatovi, pa tudi pred vami samimi, naložite ga varno in donosno!

SLOGA že več kot 40 let uspešno in zaupno upravlja naložbe v pesih in dolarjih. Več kot 3000 članov to potrjuje

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Slomškov dom - nedelja, 28. aprila

ob 9.00: sv. maša za rajne člane

ob 10.00: občni zbor

ob 13.00: kosilo v priredbi krajevne Zveze slovenskih mater in žena. (Prijava: 658-6157 in 656-3653). — Sodeluje skupina "ARS" pod vodstvom Nancy Selan

Prisrčno vabljeni!

DRUŠTVO ZEDINJENA SLOVENIJA

lepo vabi vse rojake na predavanje, ki ga bo imel

DR. ANDREJ CAPUDER,

veleposlanik Republike Slovenije v Parizu,

„Slovenci in evropske perspektive“

v petek, 26. aprila, ob 20. uri v Slovenski hiši, R. L. Falcón 4158.

Slovenska kulturna akcija

dr. Andrej Fink

Nova svetovna ureditev

V soboto, 4. maja, ob 20 v Slovenski hiši.

Slovenski dom Carapachay

bo praznoval v nedeljo, 5. maja,

36. obletnico ustanovitve Doma

- ob 10.30 dviganje zastav, nato sv. maša za žive in rajne člane
- ob 12.30 skupno kosilo
- ob 16.00 kulturni program: govor inž. Jerneja Dobovška, nastop šolskih otrok, Slovenskega instrumentalnega ansambla, folklorne skupine, kvintet „Sonček“ iz Postojne.

Po nastopu prosta zabava z orkestrom.

Rojaki prisrčno vabljeni!

UPRAVA SVOBODNE SLOVENIJE

sporoča, da je zaradi 100% povišanja poštne prisiljena dvigniti naročnino za Svobodno Slovenijo za pošiljanje po pošti na \$ 65.- letno.

češ da gre pri prestavljanju spomenikov (in ne rušenju) za zanikanje zgodovine naroda, saj meni, da zgodovine ne tvorijo spomeniki, ampaj resnični ljudje in dogodki. Zgodovina je po njegovem stvar zgodovinskih knjig in muzejev (kjer bi lahko glede na nekatere predloge dobila svoje mesto tudi „Kardelj“ in „Kidrič“). Na javne površine sodijo le tisti spomeniki, ki so pomembni za narod, teh dveh pa sem ne moremo uvrščati, meni Kovačič. Po mnenju predlagatelja odloka o spomenikih Mihaela Jarca bi morali odstranitev teh dveh spomenikov predlagati prav tisti, ki ju zdaj zagovarjajo, če bi seveda želeli ostati zvesti samim sebi. Sploh pa spomenika na mestih, kjer zdaj stojita, po Kovačičevem menju žalita vse žrtve nekdanjega režima in njihove sorodnike. Zato bi morala tudi uradna zgodovina obsoditi dogodka med drugo svetovno vojno in po njej, meni Kovačič.

Informativni sestanek SKD

bo v nedeljo, 5. maja, po maši v Našem domu v San Justu.

Poravnajte naročnino!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 27. aprila:

Občni zbor ZS ob 20 v Slov. hiši.

Slovenski srednješolski tečaj.

NEDELJA, 28. aprila:

Občni zbor Slomškovega doma.

SOBOTA, 4. maja:

Predavanje pri SKA: dr. Andrej Fink:

Nova svetovna ureditev.

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. maja:

Obletnica Slovenskega doma v Carapachayu.

Informativni sestanek SKD v Našem domu v San Justu (po maši).

SREDA, 8. maja:

Redni sestanek ZSMŽ.

NEDELJA, 12. maja:

Slovensko romanje v Luján.

PETEK, 17. maja:

Seja Medorganizacijskega sveta v Carapachayu.

SOBOTA, 18. maja:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je po krajšem trpljenju dne 16. aprila zapustila v 70. letu starosti naša draga žena, mati, babica, sestra in svakinja, gospa

Helena Pfeifer roj. Šušteršič

Zahvaljujemo se vsem prijateljem in znancem, ki so ji v urah boleznih stali ob strani in jo spremljali k večjemu počitku na pokopališču v Cipolletti.

Vsem jo priporočamo v spomin in molitev!

Žalujoci: mož Marjan, hči Simona z družino, sinova Matjaža in Andrej z družinama, sestra Ljudmila, bratje: Tone, Božo, Marjan in Janez z družinami ter ostalo sorodstvo

Cipoletti (Río Negro), Hurlingham (Buenos Aires), Slovenija